

و برای ایشان نیز مثلی آورد در اینکه می باید همیشه دعا کرد و کاهلی نورزید. لوقا ۱۸: ۱

"همیشه دعا کن"

کلام خداوند به ما تعلیم می دهد که ایلیا نبی هم مثل ما، احساسات و علایق خودش رو داشت. یعنی او هم مثل ما در مقابل وسوسه قرار می گرفت. او هم مثل ما، خوره ترس و شک به جونش می افتاد ولی در همین حال در میان همه این سختی ها و بالا و پایین ها، انسان با ایمانی بود و دعا رو ترک نمی کرد. من یه مرد با ایمان دیگه رو از کشور آفریقای جنوبی می شناسم که معروف بود به اینکه هیچ کاری رو بدون دعا و پرستش خداوند انجام نمیداد. معروف بود که برای دعا بیشتر از هر چیز دیگه ای تو زندگی وقت می گذاشت و وقتی که چشم از دنیا فرو بست تا به ملاقات عیسی مسیح بره، دستهایش در حالت دعا، رو به آسمون بلند شده بود.

اگر بخواهیم به تاریخ کلیسا و قهرمانهای ایمان خودمون نگاه کنیم، اشخاص بسیاری هستند که زندگی با ایمان اونها، مثال زدنی و ما به عنوان یه ایماندار، میتونیم اونها رو برای خودمون الگو قرار بدیم. گفته میشه یکی از این قهرمانهای کلیسا گفته که در طول زندگی هیچ وقت بیشتر از سی دقیقه دعا نکردم ولی هیچ وقت نشده که سی دقیقه رو بدون دعا گذرونده باشم! اگر به این موضوع خوب نگاه کنیم، متوجه تفاوت عمیقی میشیم. بعضی افراد دوست دارن که همیشه و هر وقت در حال صحبت کردن باشن و معمولاً بیشتر این صحبتها اگر باعث تخریب نشه حداقلش اینه که بی فایده و بی ثمره. اینجاست که باید به این افراد گفت «از صحبت کردن اضافی دست بردارین و اجازه بدین خداوند بگه که چه باید کرد و چطور باید این راه رو پیمود.»

ای پدر آسمانی ای خداوند، مرسی برای اینکه به من یادآوری میکنی که باید همیشه در دعا باشم. میدونم که دعای من بعضی وقتها بدون اعتراف به گناهام هست و با اعتقاد راسخ به تو بیان نمیشه. کمک کن تا با روحیه خوب و قوت روح القدس، به موضوعی که در مورد اون دعا کردم و به حضور تو بیان کردم نگاه کنم. کمک کن تا من دعا کنم و اون رو به تو بسپارم تا نسبت به اراده خودت بر روی این زمین و ملکوت خودت به اون جواب بدی. آمین!

برگرفته شده از رازگاهان انگیس باخن